התערוכה | المعرض

אימאן אבו חמיד | ايمان أبو حميد

1

1
Untitled
2000
wood, slides, candle
40 x 30 x 10 cm

١
بدون عنوان
٢٠٠٠
خشب، شريحة، شمعة
٤٠ x ٣٠ x ١٠ سم

1
ללא כותרת
2000
עץ, שקף, נר
40 x 30 x 10 ס"מ

2	**٢**	**2**
Acre	**عكا**	**עכו**
2000	٢٠٠٠	2000
print on canvas,	طباعة على قماش	הדפסה על בד
photographs	وتصوير	ותצלומים
150 x 200 cm	٢٠٠ x ١٥٠ سم	200 x 150 ס"מ
3	**٣**	**3**
Acre	**عكا**	**עכו**
detail	مقطع	פרט

3

2

6

4

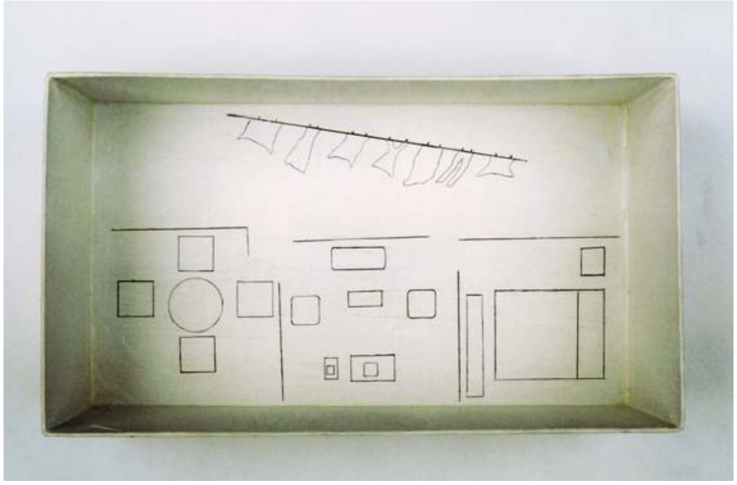

5

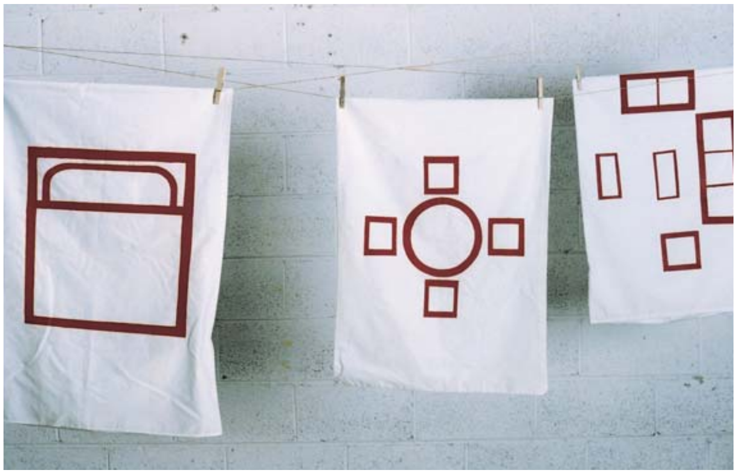

4
Untitled
2000
pencil on shoe box
20 x 30 cm

5
Home
2000
print on pillow case
60 x 40 cm

6
A Girl
2000
print on pillow case
60 x 40 cm

٤
بدون عنوان
٢٠٠٠
قلم رصاص وعلبة أحذية
٢٠ x ٣٠ سم

٥
بيت
٢٠٠٠
طباعة على غطاء مخدة
٦٠ x ٤٠ سم

٦
طفلة
٢٠٠٠
طباعة على غطاء مخدة
٦٠ x ٤٠ سم

4
ללא כותרת
2000
עיפרון על קופסת נעליים
20 x 30 ס״מ

5
בית
2000
הדפסה על ציפית
60 x 40 ס״מ

6
ילדה
2000
הדפסה על ציפית
60 x 40 ס״מ

Iman Abu Hamid >>

פאתן פאוזי נסטאס | فاتن فوزي نسطاس >>

1
Birth and Death at the Checkpoint
1996
oil on canvas
154 x 103 cm

١
ولادة ومـوت على الحـاجز
١٩٩٦
زيت على قماش
١٠٣ x ١٥٤ سم

1
לידה ומוות על המחסום
1996
שמן על בד
103 x 154 ס"מ

1

2, 3, 4
Woman in the Window
2000
plaster, iron, photograph
150 x 60 cm

٢، ٣، ٤
امرأة في شباك
٢٠٠٠
تمثال جصي، حديد وصورة
٦٠ x ١٥٠ سم

2, 3, 4
אשה בחלון
2000
גבס, ברזל ותצלום
60 x 150 ס"מ

2

3

4

Faten Fawzy Nastas

מנאר זועבי | منار زعبي

1, 2, 3
Untitled
2000
coal on wall
40 x 40 cm

١،٢،٣
بدون عنوان
٢٠٠٠
فحم على حائط
٤٠ x ٤٠ سم

1, 2, 3
ללא כותרת
2000
פחם על קיר
40 x 40 ס"מ

3

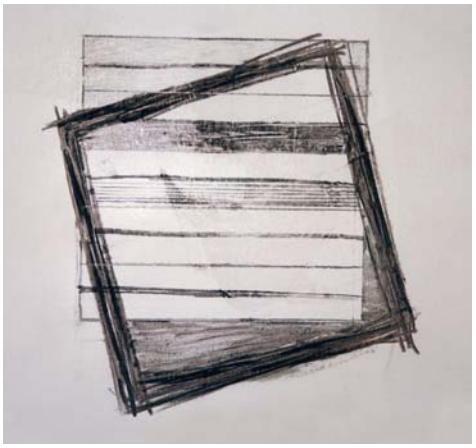

2

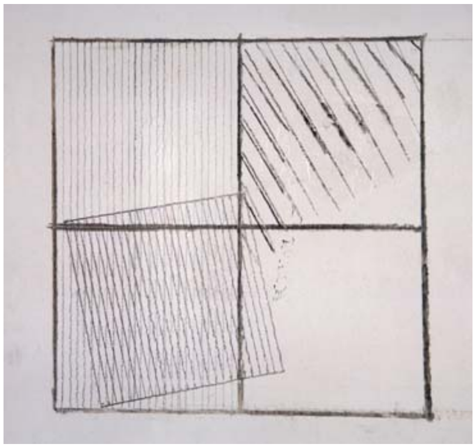

1

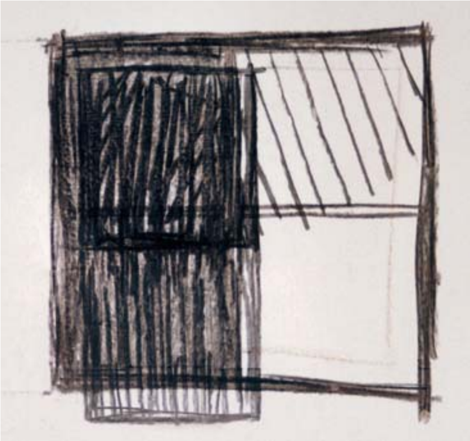

4
ללא כותרת
2000
גרביונים וברזל

٤
بدون عنوان
٢٠٠٠
جوارب وحديد

4
Untitled
2000
stockings, iron

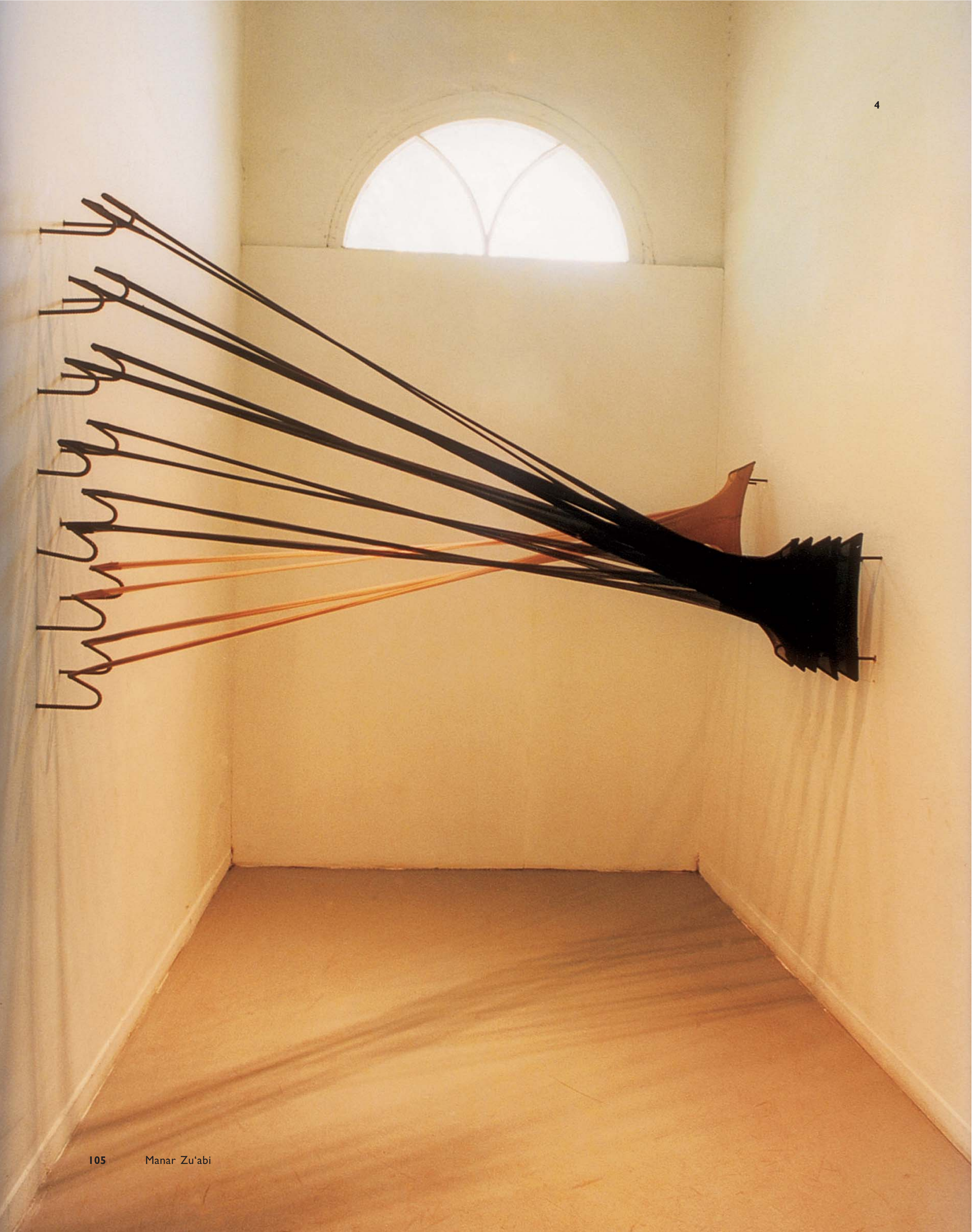

5
ללא כותרת
2000
חוטי צמר על קיר

٥
بدون عنوان
٢٠٠٠
خيوط صوف على الحائط

5
Untitled
2000
wool on wall

5

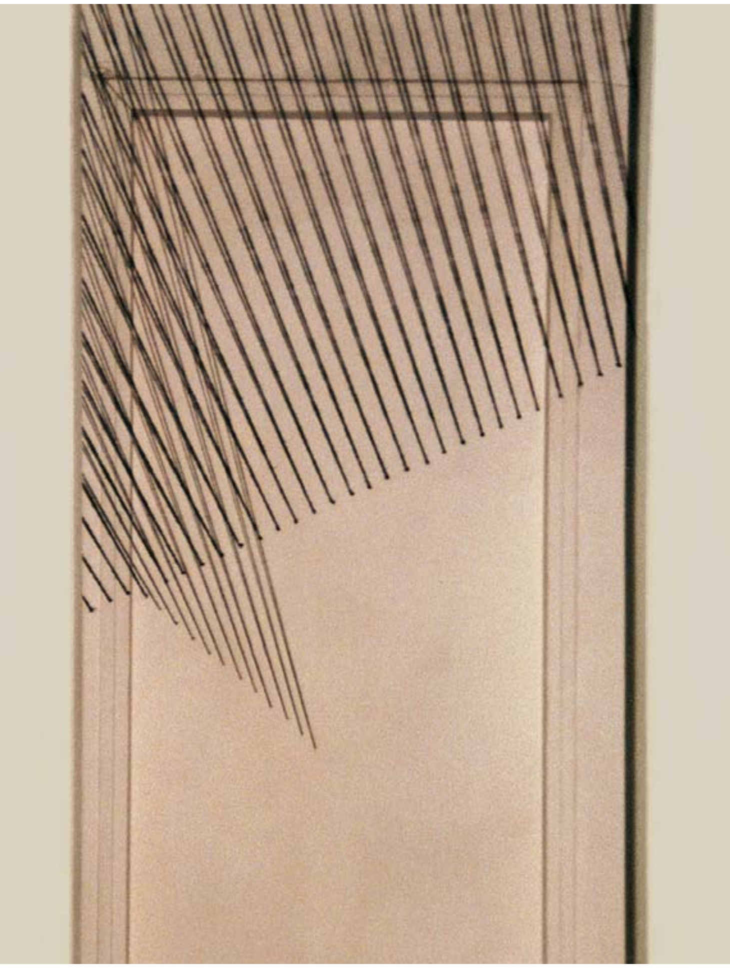

Manar Zu‘abi

אחלאם שיבלי | احلام شبلي <<

1
Hiza
2000
photographs and chalk
180 x 150 cm

2, 3, 4, 5, 6, 7
Details
2000
photographs
30 x 40 cm

١
حيزه
٢٠٠٠
صـور وطبشورة
١٥٠ x ١٨٠ سم

٢، ٣، ٤، ٥، ٦، ٧
مقاطع
٢٠٠٠
صور
٤٠ x ٣٠ سم

1
חיזה
2000
תצלומים וגיר
150 x 180 ס"מ

2, 3, 4, 5, 6, 7
פרטים
2000
תצלומים
40 x 30 ס"מ

2

3

4

5

6

7

Ahlam Shibli >>>

סוהיר אסמאעיל פראג׳ | سهير اسماعيل فراج >>

1

1
stills from:
Arab Diaries: Birth
1999
video, 56 minutes

١
من:
يوميات عربية ـ الميلاد
١٩٩٩
فيلم فيديو، ٥٦ دقيقة

1
מתוך:
יומנים ערביים – לידה
1999
עבודת וידיאו, 56 דקות

3 ,2
מתוך:
יומנים ערביים – לידה
1999
עבודת וידיאו, 56 דקות

٣ ,٢
من:
يوميات عربية ـ الميلاد
١٩٩٩
فيلم فيديو، ٥٦ دقيقة

2, 3
stills from:
Arab Diaries: Birth
1999
video, 56 minutes

2

3

5

4

5 ,4
מתוך:
יומנים ערביים – לידה
1999
עבודת וידיאו, 56 דקות

٥،٤
من:
يوميات عربية ـ الميلاد
١٩٩٩
فيلم فيديو، ٥٦ دقيقة

4, 5
stills from:
Arab Diaries: Birth
1999
video, 56 minutes

Suheir Isma‘il Farraj

ג׳ומאנה אמיל עבוד | جمانة اميل عبود

3

2

1

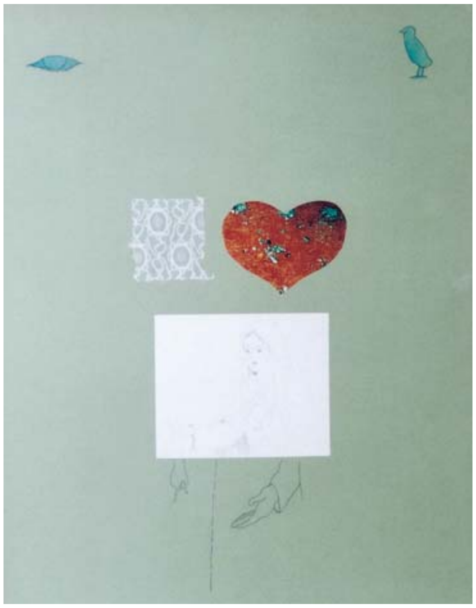

4

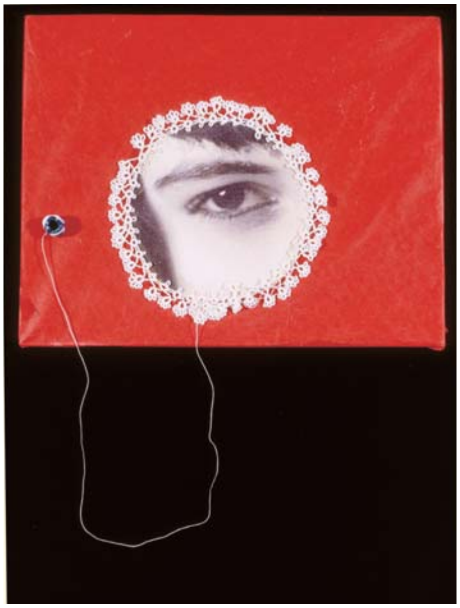

1, 2, 3	**١، ٢، ٣**	**1, 2, 3**
Untitled	**بدون عنوان**	**ללא כותרת**
1999	١٩٩٩	1999
mixed media on paper	تقنية مختلطة على الورق	טכניקה מעורבת על נייר
70 x 50 cm	٧٠ x ٥٠ سم	70 x 50 ס"מ
5, 6, 7, 8, 9	**٥، ٦، ٧، ٨، ٩**	**5, 6, 7, 8, 9**
Untitled	**بدون عنوان**	**ללא כותרת**
details	مقاطع	פרטים
4	**٤**	**4**
Untitled	**بدون عنوان**	**ללא כותרת**
1999	١٩٩٩	1999
cloth, lace, photograph, stone	قماش، تطريز، تصوير وحجر	בד, תחרה, צילום ואבן
25 x 30 cm	٣٠ x ٢٥ سم	25 x 30 ס"מ

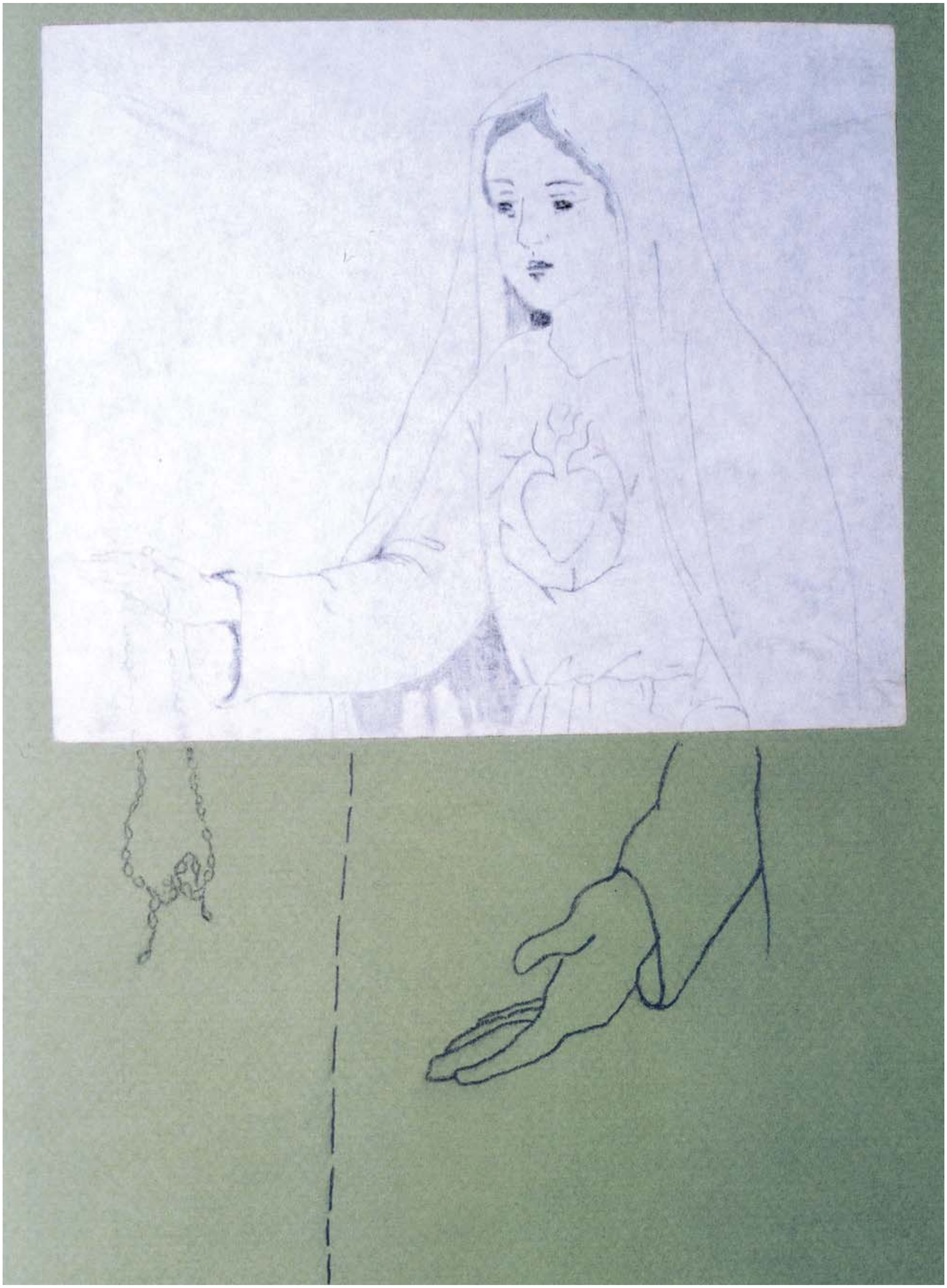

7

6

9

8

الكيس الذي يحتوي على المال ، مع حاجته الملحة الى الروبل الواحد ، وجاء الشهود يؤيدون ان الشاب مريض الاعصاب ، وان فيه بعض اثار الجنون ، وهو ما اكده الطبيب ايضاً . .

واعتبرت المحكمة ان الجريمة حدثت في ساعـــة نوبة عصبية ذهبت بعقل المجرم ،وانه يستحق الاسباب المخففة فاصدرت حكمها بحبسه ثماني سنوات . .

وتزوره في

سجنه ، وهما ينتظران الآن انتهاء مدة الحكم حياتهما ،

بعد ان كفرا عن خطاياهما الى آخر ما يكون من هما . .

— انتهت

١٥٦

10

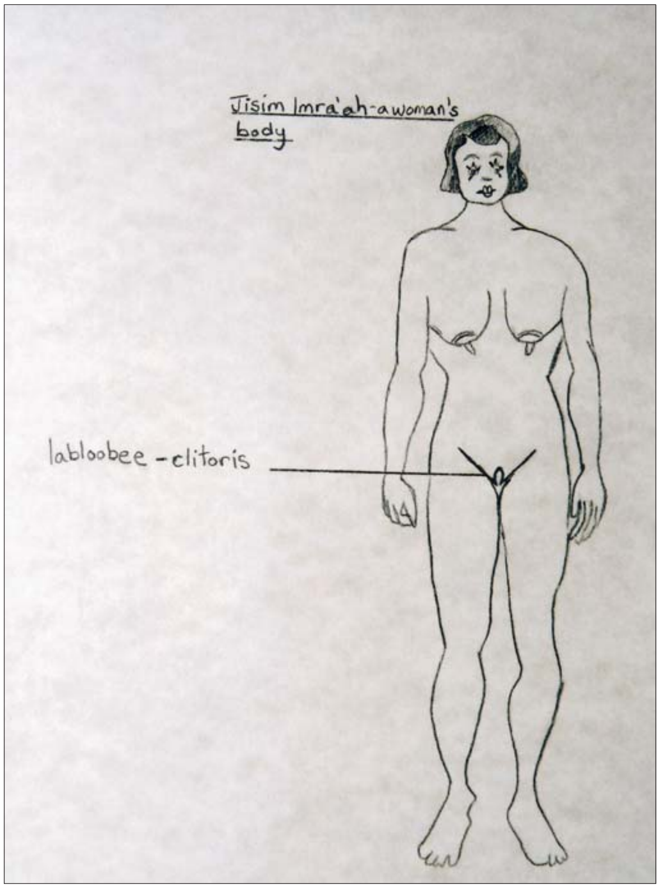

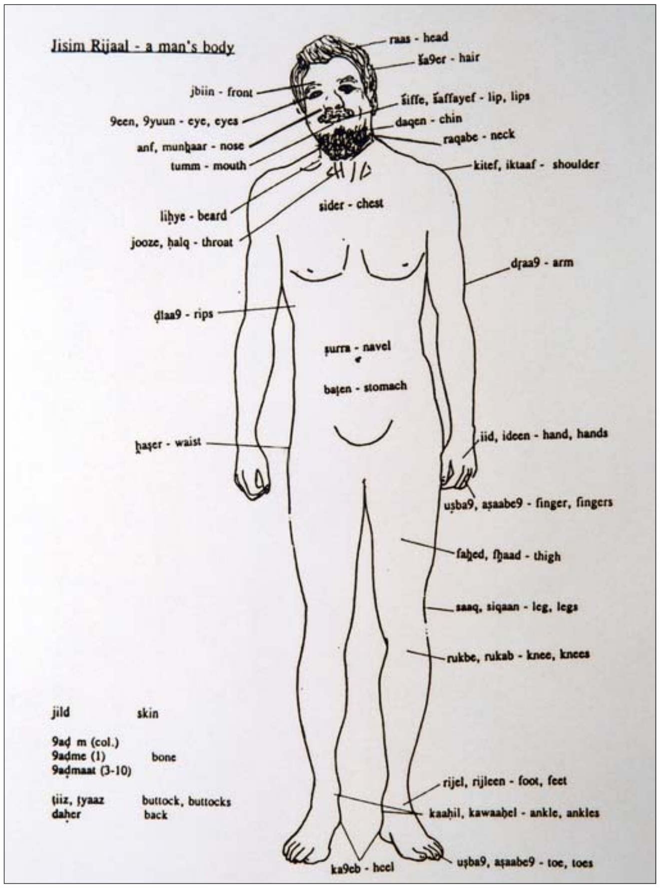

10
Untitled
1999
pencil on paper
50 x 40 cm

١٠
بدون عنوان
١٩٩٩
رصاص على الورق
٤٠ x ٥٠ سم

10
ללא כותרת
1999
עיפרון על נייר
50 x 40 ס"מ

19
Untitled
1999
mixed media on paper
70 x 50 cm

١١
بدون عنوان
١٩٩٩
تقنية مختلطة على الورق
٥٠ x ٧٠ سم

11
ללא כותרת
1999
טכניקה מעורבת על נייר
50 x 70 ס"מ

11

Jumana Emil ‘Abboud >>

חנאן אבו חוסיין | حنـان أبـو حسـين

1
Kitchen
2000
photograph
50 x 70 cm

١
مطبخ
٢٠٠٠
تصوير
٥٠ x ٧٠ سم

1
מטבח
2000
צילום
50 x 70 ס"מ

1

2

3

2
Kitchen
2000
photograph
50 x 70 cm

3
Untitled
2000
paraffin, cloth
200 x 200 cm

4
Untitled
detail

٢
مطبخ
٢٠٠٠
تصوير
٧٠ x ٥٠ سم

٣
بدون عنوان
٢٠٠٠
سجاد برافين وقماش
٢٠٠ x ٢٠٠ سم

٤
بدون عنوان
مقطع

2
מטבח
2000
צילום
70 x 50 ס״מ

3
ללא כותרת
2000
שטיח פרפין ובד
200 x 200 ס״מ

4
ללא כותרת
פרט

4

Hanan Abu Hussein >>

מנאל מורקוס | منال مرقص

1

1
Altar
2000
table, cloth, ceramic

١
مذبح
٢٠٠٠
طاولة، قماش، سيراميك

1
מזבח
2000
שולחן, מפה, קרמיקה

2
Untitled
2000
ceramic
40 x 50 cm

٢
بدون عنوان
٢٠٠٠
سيراميك
٥٠ x ٤٠ سم

2
ללא כותרת
2000
קרמיקה
50 x 40 ס"מ

2

3	**٣**	**3**
Sin	**الخطيئة**	**חטא**
2000	٢٠٠٠	2000
lace curtain, ceramic,	ستار تطريز، سيراميك	וילון תחרה, קרמיקה
razor blades	وشفرات حلاقة	וסכיני גילוח
200 x 60 cm	٦٠ x ٢٠٠ سم	60 x 200 ס"מ

4	**٤**	**4**
Sin	**الخطيئة**	**חטא**
detail	مقطع	פרט

3

4

5	**٥**	**5**
Untitled	**بدون عنوان**	**ללא כותרת**
2000	٢٠٠٠	2000
ceramic	سيراميك	קרמיקה
40 x 50 cm	٥٠ x ٤٠ سم	50 x 40 ס"מ

5

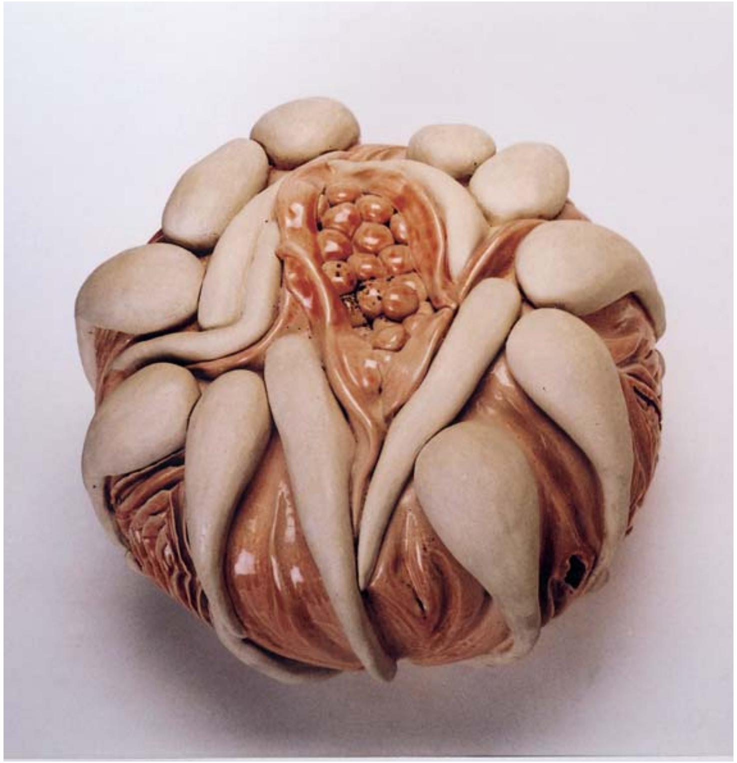

Manal Murqus >>>

עאידה נסראללה | عايدة نصر الله <<

2

1

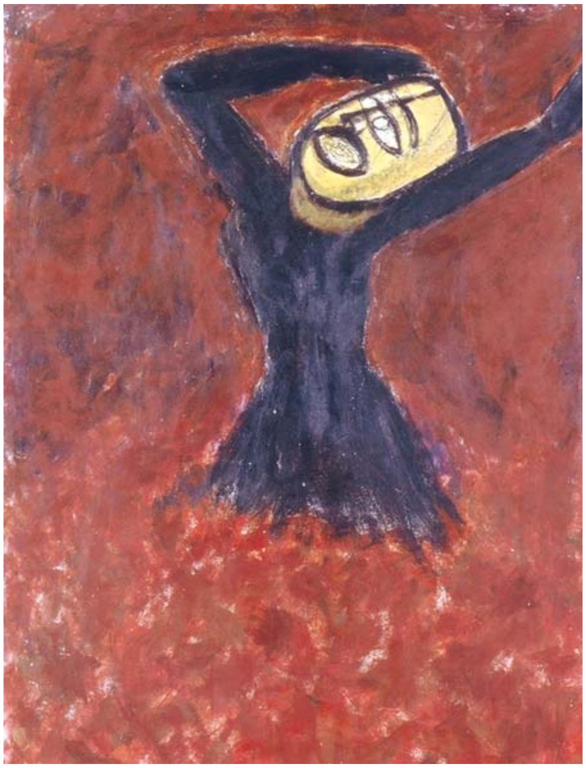

3

1, 2
Untitled
2000
oil on paper
100 x 70 cm

3
Untitled
2000
oil on paper
200 x 70 cm

١، ٢
بدون عنوان
٢٠٠٠
زيت على ورق
٧٠ x ١٠٠ سم

٣
بدون عنوان
٢٠٠٠
زيت على ورق
٧٠ x ٢٠٠ سم

1, 2
ללא כותרת
2000
שמן על נייר
70 x 100 ס״מ

3
ללא כותרת
2000
שמן על נייר
70 x 200 ס״מ

4

המשוררת

עיניה של המשוררת גדולות כמו שמחה. אך עורה נוטף עצב. צמתה עוטפת את צווארה. היא עומדת כשכנפיה פרושות לקראת הלא-נראה, ומספרת את סיפורה: ״באחד הימים הוא בא אלי כמו חלום – שער בשמיים – עיניו תוהות ופיו אילם. כשידיו נגעו בי, הרגשתי שאלוהים מצא את משכנו בתוכי, נכנסתי בשער השמיים ועורי נמס.

כשהוא בא, היה פרח בידי, ובקעו מתוכו
ציפורים, רוחות, צהלה, אש, ואני מיהרתי
רצתי אל המחרוזת
יבוא, לא יבוא, יבוא, לא יבוא
וכמו דרווישה עפתי אל החלום
שנים גרתי בחרוזי מחרוזת התפילה
והפרח שלי נחבא בתוכם... מת
״יבוא״... היה חלום הרודף אותי
הפך אותי לאלומת אור בתוך החושך
כוכב קטן, מפציר בי לזמר
לצבוע את קרעי עורי המיושנים
לרקום אשה, לביאה שואגת
ואני רצה ורצה אל
מותי שבחלום, חלומי הוא המוות
יבוא, לא יבוא
אוהב אותי, לא אוהב אותי
וחרוזי מחרוזת התפילה שואגים, שואגים
וממתינים... שיבוא

4

The Poetess

The poetess' eyes are as big as joy. Her skin oozes with sorrow. Her hair is braided around her neck. Winged, she stands, facing the invisible and telling her tale: "Once upon a time he came to me like a dream. Like an opening in the sky. His eyes were inquisitive and his mouth mute. When his hands touched mine, I felt that God had found his abode inside me. Then, I entered the opening in the sky and my braids melted.

With his coming I held a flower. From its insides came
birds, winds, neighing and fire
I ran to the rosary
He comes, he comes not, he comes, he comes not. . .
And I fled to the dream like a dervish
The years were still in the rosary
And my flower hid inside it. . . dead
"He comes". . . was a dream chasing me
It turned me into a heap of light in the darkness
A tiny star that pushes me to the song
To color the holes in my old braids
To embroider a woman
A roaring lioness
I run and run toward my death-dream
My dream is death
He comes, he comes not
He loves me, he loves me not
The rosary beads are still roaring, roaring
And waiting for him. . . to come

4

الشاعرة

الشاعرة عيناها بحجم الفرح. وجلدها ينضج بالحزن. شعرها مجدول حول عنقها، تقف وهي مجنحة نحو اللا–مرئي، تقص قصتها: «في أحد الأيام جاءني كالحلم، فتحة في السماء، عيناه تسألان وفمه أخرس. وعندما مستني يداه، أحسست بأن الله وجد مسكنه في داخلي، عندها ولجت فتحة السماء وذاب جدلي.

بمجيئه أمسكت وردة / من داخلها إنبثقت
عصافير، رياح، صهيل، نار، هرولت
عندها، أسرعت للسبحة
يأتي / لا يأتي / يأتي / لا يأتي
وكدرويشة... طرت للحلم
سكنت السنون في حبات المسبحة
وتخبأت وردتي داخلها... ميتة
«يأتي»... كانت حلما يطاردني
حولني الى ضمة نور في الظلام
نجمة صغيرة / تدفعني للنشيد
لتلوين خروق جدلي المعتقة
لتطريز إمرأة / لبؤة تزأر
وأركض وأركض الى
موتي الحلم / وحلمي الموت
يأتي / لا يأتي
يحبني / لا يحبني
وما زالت حبات مسبحتي تزأر / تزأر
وتنتظر... أن يأتي

5

הדכאונית

ריחַיים, ריחַיים
מסתובבים ומסתובבים על דפנות לבי, פוערים את פיהם
בפני: ״לא להתקרב, לא לגעת,
שלא תהרגי את בתולי גולגולתך. את בת תשע־עשרה,
חלומותיך רעננים, אל תפליגי לכוכבים, אל תגעי
בריחַיים״
המלים מרקדות בראשי כמו פולחן חגיגי
״הוא ייטע קוצים בגופך העירום
ויחנוק את קולך בחבלי עמוד התלייה
אל תנסי לרקוד על כנפי הרוח, אל תצהלי בלילות
איש לא יאחה את קרעי אנחותיך
אל תגעי בריחַיים
חזקים הם משרביטו של הסולטן, חזקים הם משרביטו
של זאוס
אל תתקרבי ילדתי, שלא תהיי כצאן הנשחט לאור היום״.
״צררי את חלומותיך ואגדי אותם היטב
וחִנקי את תינוק האור, שלא תלדי אש
שכוכבך הקטן לא ינצנץ״.
״אל תתקרבי לריחַיים, ילדתי
אל תגעי...
ריחַיים, ריחַיים, ריחַיים.

5

The Dejected One

A hand mill, a millstone goes round and round the walls of my heart / It opens its mouth to my face: "do not come near, do not touch, lest you kill the virginity of your skull / you are nineteen-years-old, your dreams are fresh / do not travel to the stars, do not touch the mill"

Words dance in my head as if in a ritual
"Thorns will be implanted in your naked body
The hanging ropes will mute your voice
Do not try to dance on the wings of the wind
Do not neigh at night
For no one will mend your sighs
Do not touch the mill
It is stronger than the sultan's scepter
Stronger than Zeus' wand
Do not come near my daughter
Lest you became a ewe slaughtered midday"
"Hide your dreams and guard them well
Strangle the light's child, lest you give birth to a fire
Lest your tiny star glitter"
"Do not come near the mill, my daughter
Do not touch...
Mill, mill, mill.

5

المكتئبة

جاروشة، جاروشة
تدور وتدور على جدران قلبي / تفغر فاها في وجهي:
«لا تقتربي، لا تمسي، لئلا تقتلي بكارة جمجمتك / إبنة تسعة عشر عاما أنت
أحلامك طرية / لا تسافري للنجوم لا تلمسي الجاروشة»
تتراقص الكلمات في رأسي كطقس إحتفالي
«سيغرس الشوك في جسدك العاري
وسيخرس صوتك بحبال المشنقة
لا تحاولي الرقص على جناح الريح / ولا تصهلي ليلا
فلن يرتق أحد آهاتك
لا تلمسي الجاروشة
هي أقوى من عصا السلطان / هي أقوى من عصا زيوس
لا تقتربي إبنتي / لئلا تكوني شاة تذبح في وضح النهار»
«صري أحلامك وخبئيها إحزميها جيدا
واخنقي طفل النور، لئلا تلدي نارا
ولئلا تشع نجمتك الصغيرة»
«لا تقتربي من الجاروشة، إبنتي
لا تلمسي...
جاروشة، جاروشة، جاروشة.

6
The Naïve One

The naïve one is a heap of flesh. Nothing lives in her except her eyes. They silently watch women's chatter about braiding dreams.
All of a sudden she wails as if barking:
"I, alone, did not know the meaning of the dream, yet I knew it. How could I have not? My dream was amid the heaps of laundry and gnawing at the walls so that I can withstand my pain. So that the house would not fall upon my head with seven children in my lap. The children I fed misery and sorrow. They sold me in the slave market. My only sin was that I was over the hill. So that I may not be branded a "spinster," they sold me.
[. . .] All the girls of my generation spoke about the eternal ring and I had none. They spoke of that night and I hadn't a night to even dream. When that buyer came, they sold me. They sold me. They sold me. No, I sold myself.
On the first night I tasted happiness. Afterwards, the taste of bitterness started - bitterness that was a tree of torture imprinted upon my body (. . .) You all tasted the dream and I was left to dry sweat from the floors. He was always happy because of his ways with the green grass. They were both always sad. He was always ecstatic. His meat was alive, but ours dry.
There is the one who resolved my spinsterhood. He made me look like other women by filling my womb with his semen which begets the seeds of eternal misery [. . .] I returned home for the last time and I woke up here.
All women, together, "the naïve one was killed, because she did not master the art of protest and dreaming. Her sea was not like ours. Her sea was inside her, without waves. The protracted submission killed her. . . "

6
הפתיה

הפתיה היא גוש בשר, רק עיניה פועמות, מתבוננות בשקט בשיחות הנשים על שזירת החלומות, והנה היא מקוננת ומיללת בנביחות:
"רק אני לא ידעתי מהו החלום, לא, ידעתי, ואיך לא. החלום שלי נמצא בתוך ערימות הכביסה ובתוך שיני המכרסמות את הקירות, כדי לסבול את כאבי, כדי שהבית לא יתמוטט על ראשי. באמתחתי שבעה ילדים, אני מאכילה אותם צער ואומללות. מכרו אותי בשוק העבדים, לא חטאתי, אבל איחרתי את המועד. מכרו אותי כדי שלא ידבק בי הקלון של הבתולה הזקנה.
[...] כל בנות גילי דיברו על טבעת הנצח, ולי לא היתה טבעת, הן דיברו על הלילה ההוא, ולי לא היה אפילו לילה בשביל לחלום. וכשהגיע הקונה, מכרו אותי, מכרו, מכרו... לא, אני מכרתי את עצמי.
בלילה הראשון טעמתי את טעם השמחה. לאחר מכן הגיע אותו טעם מר המטפס כשיח עינויים על גופי... כולכן ידעתן את טעם החלום, אך אני הסתפקתי בניגוב הזיעה מרצפת החדר. העשבים הירוקים עשו אותו תמיד שמח, ואנחנו היינו תמיד עצובים, הוא היה תמיד מלא תשוקה. בשרו חי ובשרנו יבש [...]
הוא זה שהתיר את תסבוכת הבתולה הזקנה שלי, עשה אותי דומה לשאר הנשים, אבל רק בדבר אחד – אותו פתח קטן, הוא הציף את רחמי בזרעיו המנביטים זרעי אומללות נצחית [...] באחד הימים התחלתי להרגיש את החבל המתהדק סביב צווארי. לא יכולתי להתירו אלא בבריחה [...]. חזרתי לבית בפעם האחרונה, ולא התעוררתי אלא כדי למצוא את עצמי כאן.
וכל הנשים יחד: "הפתיה נרצחה כי לא היתה מיומנת באמנות המחאה ולא באמנות החלום, הים שלה היה שונה מהים שלנו, הים שלה היה בתוכה, ללא גלים, הכניעה הממושכת הרגה אותה...".

6
الساذجة

الساذجة كومة لحم، ليس فيها ما ينبض سوى العينين، تراقبان بصمت أحاديث النساء عن تجديل الأحلام،
وإذا بها تنوح بعويل كالعواء: «وحدي لم أعرف معنى الحلم، بل عرفته، وكيف لا، كان حلمي بين أكوام الغسيل وقضم الجدران بأسناني لأصبر على أوجاعي كي لا ينهار البيت تحت رأسي، وفي جعبتي سبعة أطفال، ألقمهم الأسى والتعاسة، باعوني في سوق النخاسة، لا لذنب سوى أنني تأخرت عن الركب زمنا طويلا، ولكي لا أوصم بوصمة العانس، باعوني.
[...] كل بنات جيلي تحدثن عن الخاتم الأزلي، وأنا لم يكن لي خاتم، تحدثن عن تلك الليلة، ولم يكن لي ليل حتى للحلم. وعندما جاء ذلك المشتري، باعوني، باعوني، باعوني... لا، بعت نفسي.
في الليلة الأولى ذقت طعم الفرح. بعدها بدأ مذاق العليق المرتسم شجرة عذاب على جسدي (...) كلكن عرفتن طعم الحلم وأنا اكتفيت بتجفيف العرق عن بلاط الغرف. كان هو دائم الفرح بسبب عادته مع العشب الأخضر، وكانا دائمي الحزن، هو كان دائم النشوة. لحمه حي ولحمنا جف [...]
هو ذاك الذي فك عقدة عنوستي، وجعلني أسبه النساء ليس بشيء، سوى تلك الفتحة الصغيرة وملأ رحمي بمنوه الذي يفرخ بذرات تعاسة أبدية [...] وفي يوم بدأت أحس بحبل يشد على عنقي حتى لم أستطع فكه إلا بالهروب [...] عدت الى البيت للمرة الأخيرة، ولم أصح إلا وأنا هنا.
كل النساء معا «قتلت الساذجة لأنها لم تتقن فن الاحتجاج ولم تتقن فن الحلم، كان بحرها غير بحرنا، كان بحرها داخلها دون موج، قتلتها الاستكانة الطويلة...»

7
Fatima

Fatima traveled from their world two hundred years ago. Her golden braids crowned with spikes of grain. After she heard the poetess's words, she said: "My sea is not like yours. There, in the spike fields, my cheeks took on a new color. Their glow penetrated my eyes. I used to love the whispering of the glowing spikes and wrap myself in their yellow waves. I heard the sound of a reed flute from afar. My feet took me to its music and I saw him. His kafiyya was the most beautiful thing I had ever seen. His mustache too. The wheat fields started to beckon me at dawn. I would fill the water-jug and braid the bundles of spikes to the sound of the flute.
My sea was a heap of spikes. His eyes appeared amid the yellow waves. He said: Hello and handed me a spike of grain. My time was set to the tempo of the flute. Every dawn I would go to fill the jug. He said: Do you like the sound of the flute? I said: Yes, it is beautiful. He said: No more beautiful than you are.
I did not know that a fox was lying in wait. The spikes killed me. All women, together: "Fatima was killed. For no reason except that she loved the spikes. She did not know his name. She did not taste or smell him. She only loved the spikes and the wail of the flute. The spikes killed her and so did the flute.

7
פאטמה

פאטמה נסעה מהעולם שלהם לפני מאתיים שנה, צמותיה הזהובות מכותרות בכתר של שיבולים,
לאחר ששמעה את דברי המשוררת אמרה: "הים שלי אינו כמו הים שלך, שם בשדות
השיבולים קיבלו לחיי צבע חדש, להבתן חדרה לעיני, התאהבתי בלחשושי
השיבולים הזוהרות, התעטפתי בגליהן הצהובים. שמעתי מרחוק את קול החליל, ורגלי
הובילו אותי אל צליליו. ראיתי אותו, כמה יפה הכפייה שלו, כמה יפה שפמו,
שדות השיבולים קוראים לי עם שחר, ואני ממלאת את כד המים ושוזרת את אלומת השיבולים לצלילי החליל.
הים שלי זר שיבולים. עיניו הביטו מתוך הגל הצהוב, הוא אמר לי: "שלום" והעניק לי שיבולת. יומי התנגן בקצב קול החליל, עם שחר אני הולכת למלא את כד המים. הוא אמר לי: "את אוהבת את קול החליל?" אמרתי לו: "כן, יפה הוא", הוא אמר: "לא יפה יותר ממך".
לא ידעתי שיש שם שועל שאורב לי, רצחו אותי השיבולים...
וכל הנשים יחד: "פאטמה נרצחה רק בגלל התאהבותה בשיבולים, היא לא ידעה את שמו, לא טעמה את מגעו, לא הריחה את ריחו. היא רק אהבה את השיבולים וצלילי החליל. הרגו אותה השיבולים. הרג אותה החליל.

7
فاطمة

فاطمة سافرت من عالمهم قبل مائتي عام، جدائلها المذهبة متوجة بتاج من السنابل
وبعد أن سمعت أقوال الشاعرة قالت: بحري ليس كبحرك، هناك في حقول
السنابل إكتسبت خدودي لونا جديدا، دخل وهجها عيني، كنت أعشق هسهسة
السنابل المضيئة، أتلفع بموجها الأصفر. سمعت صوت ناي من بعيد، راحت قدماي
تقوداني الى حيث موسيقى الناي، ورأيته، كانت كوفيته أجمل ما رأيت، وشارباه
أجمل ما رأيت، أصبحت حقول القمح تشدني مع الفجر، أملأ جرة الماء على أنغام
الناي وأجدل حزم السنابل.
كان بحري ضمة سنابل، أطلت عيناه من بين الموج الأصفر وقال لي «مرحبا» وأهداني سنبلة. وأصبح توقيتي
مجدول بصوت الناي، في كل فجر أذهب لملء الجرة. قال لي «هل تحبين صوت الناي؟» قلت له «نعم/ أنه جميل»، فقال لي «ليس أجمل منك» (...)
لم أكن أعلم أن هناك ثعلبا يتربص بي، قتلتني السنابل (...)
كل النساء معا «قتلت فاطمة. لم يعرف السبب سوى أنها عشقت السنابل، لم تعرف إسمه، لم تطعم لمسه، ولا شمت رائحته. فقط أحبت السنابل ورنات الناي. قتلتها السنابل. قتلتها الناي.

4, 5, 6, 7	**٤، ٥، ٦، ٧**	**4, 5, 6, 7**
Untitled	**بدون عنوان**	**ללא כותרת**
2000	٢٠٠٠	2000
text on paper	نص على ورق	טקסט על נייר
computer print	طباعة حاسوب	הדפסת מחשב
29.6 x 21 cm	٢١ x ٢٩,٦ سم	21 x 29.6 ס"מ
8	**٨**	**8**
Untitled	**بدون عنوان**	**ללא כותרת**
2000	٢٠٠٠	2000
oil on paper	زيت على ورق	שמן על נייר
70 x 100 cm	١٠٠ x ٧٠ سم	100 x 70 ס"מ

8

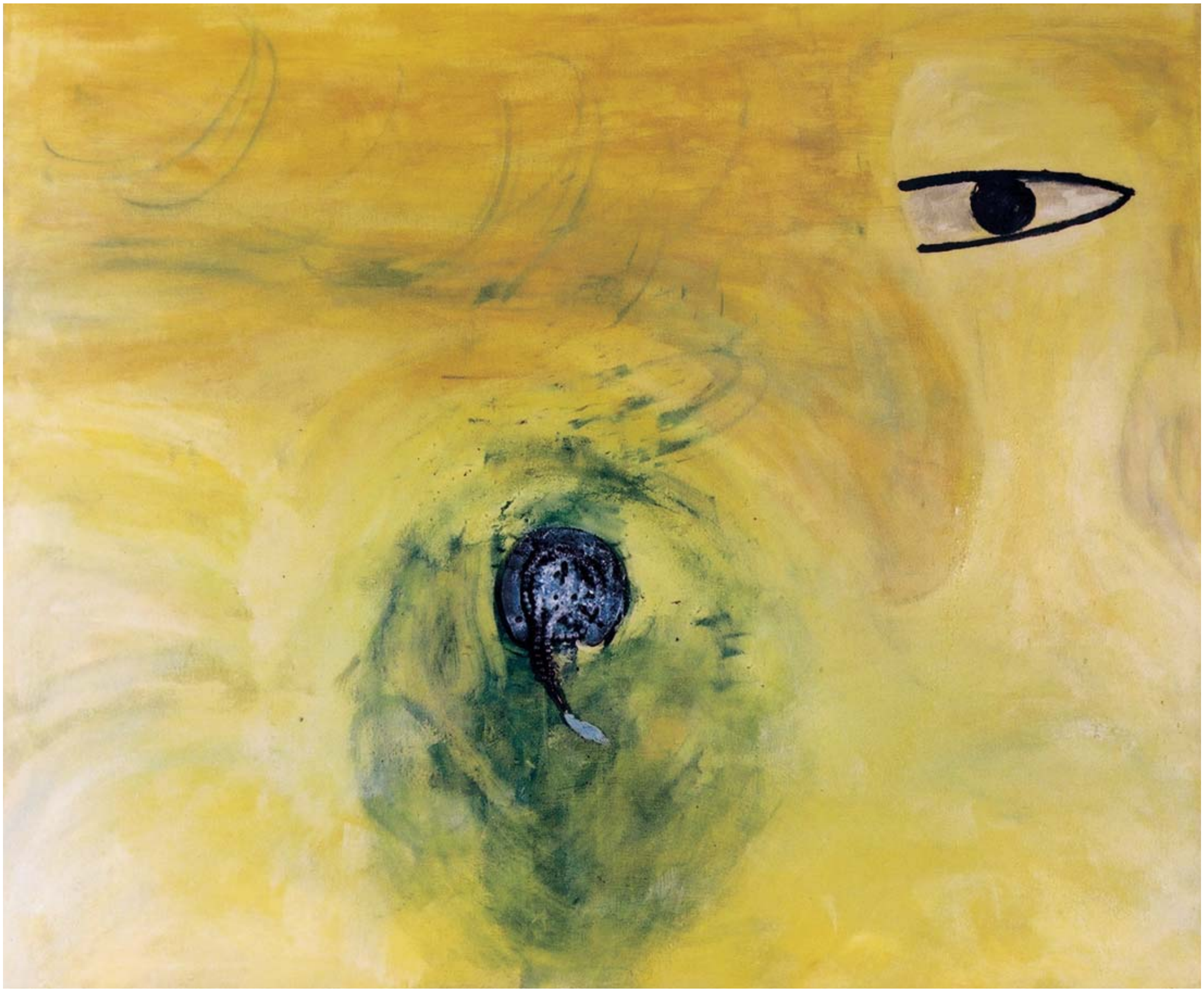

A‘ida Nasrallah >>

The Exhibition